

[Haustrup Clømmensen.]

ger; hvis man strammede, førte det til yderligere indkomststigninger og al den slags ting. Betyder det dog ikke alligevel, at vi må have lov til at spørge socialdemokratiet, om man ikke fortsat er tilhænger af en konjunkturudjævnende finanspolitik. Jeg erkender, at man i en sådan situation sagligt kan drøfte, hvor stort kasseoverskuddet skal være i forhold til den økonomiske aktivitet, vi nu er kommet op på, men der må dog være en tendens til, når betalingsbalanceunderskuddet stadig er så dybt alvorligt, som det er, at respektere og erkende, at der fortsat er behov for en overordentlig stram finanspolitik.

Jeg tror derfor ikke der er mulighed for at give socialdemokratiets holdningsløshed i denne sag nogen som helst smukke og formildende gloser med på vejen. Vi har et sagligt behov for en stram finanspolitik, vi har i forvejen en stram pengepolitik, og der er desværre intet, der sandsynliggør, at denne udvikling hurtigt vil ændre sig; derfor må det nu være rimeligt og rigtigt at fastlægge en udskrivningsprocent på 91, og skulle man være yderst optimistisk, hvad jeg forstår socialdemokratiet ynder at være i disse spørgsmål, er der alligevel mulighed for senere at lempe. Det ville være lykkeligt, hvis den mulighed skulle opstå. Men der er behov for nu at tage sagligt og ansvarsbevidst på tingene, og det ville være lykkeligt, hvis socialdemokratiet trods alt kunne tage sig sammen hertil.

Jens Foged: Hr. Grünbaum gav udtryk for, at der ikke var nogen saglig begrundelse for, at vi fastsætter udskrivningsprocenten på nuværende tidspunkt. Jeg vil gerne give udtryk for den modsatte opfattelse: netop fordi den økonomiske situation er så anspændt, er der en særlig begrundelse for, at man gør det på nuværende tidspunkt. Jeg har selv haft den opfattelse, at det rigtigste ville være, om vi kunne vente, men det var under den forudsætning, at udskrivningsprocenten fastsattes i relation til statens behov, i relation til statens udgifter og indtægter, og denne gang må vi jo indrømme, at det er i relation til helt, helt andre ting på det økonomiske felt, man skal tage standpunkt. Når vi drøfter moms-

forhøjelser og sociale pensionsfonds samme dag, er det jo også et levende udtryk for, at der er en sammenhæng. Hvis vi ventede med at fastsætte udskrivningsprocenten til oktober, var denne sammenhæng jo brudt. Jeg vil gerne medgive hr. Grünbaum, at vi forhåbentlig ad åre kan vente med at fastsætte den, men det må være, når det kan ske uden for denne sammenhæng med den almindelige økonomiske politik vedrørende valutabalace og hvad ved jeg. Jeg håber altså, at det ikke skal danne skole, at der er denne sammenhæng på nuværende tidspunkt, men at det tværtimod bliver en undtagelse.

Hr. Grünbaum gav udtryk for sin skuffelse over, at den skatteomlægning, som venstre bl. a. har tilsluttet sig, nemlig at den indirekte beskatning skulle fylde noget mere i forhold til den direkte beskatning, ikke fandt sted på nuværende tidspunkt. Jeg håber da, at hr. Grünbaum dermed giver udtryk for, at han tilslutter sig venstres forslag herom, og vi beklager selv, at denne omlægning ikke finder sted på nuværende tidspunkt. Vi havde håbet på, at den økonomiske situation ikke skulle være så anspændt, så at vi kunne komme i gang med det stykke arbejde nu. Vi ønsker det stadig og håber, at vi senere hen vil kunne komme til dette resultat.

Må jeg endelig sige med hensyn til fastsættelsen af udskrivningsprocenten til 91, at det ikke er udtryk for et fastlagt tal i den forstand, at det er ubetinget rigtigt; det er et forsøg på at få det til at harmonere med det andet, der sker, i håb om, at det, vi nu fastsætter, er forholdsvis rimeligt.

Niels Helveg Petersen: Hr. Grünbaums indlæg her i dag var et forbløffende indlæg fra en forhenværende finansminister, spækket, som det var, med meget stærke ord, også ord, som vel, når de kommer på tryk, vil forekomme overordentlig stærke. Det var groft dobbeltspil: hr. Grünbaum mente, at dette var en prestigesak for regeringen, det var magtmisbrug, og der var tale om en lang række andre ting. Det er dog første gang, jeg har hørt, at en regering af prestigemæssige grunde skulle gennemføre en momsforhøjelse. Jeg ved ikke, hvilken overmåde snedig taktisk tankebane der kan føre